

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вж. No	52-654-01-123
Дата	02, 09 2006

ДО
Г-ЖА МИХАЕЛА ДОЦОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

1128/06

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ДОЦОВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 70, ал. 1, т. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасяме законопроект за изменение и допълнение на Кодекса за застраховането, заедно с мотиви и предварителна оценка на въздействието съгласно методологията – приложение към същия правилник.

Молим законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

ВНОСИТЕЛИ:

Даниел Парушев
Стефан Беликов
Константин Проданов
Владимир Марков
Звонимир Петков

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПЕТДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ПРОЕКТ!

Закон за изменение и допълнение на Кодекса за застраховането

(обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г.; изм., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г., бр. 8, 62, 63, 85, 92, 95 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г., бр. 17, 42 и 83 от 2019 г., бр. 26, 28 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 16 и 25 от 2022 г., бр. 66, 68, 80, 84 и 85 от 2023 г., бр. 70 и 79 от 2024 г., бр. 49, 54, 63, 64 и 67 от 2025 г. и бр. 16, 25, 51 и 67 от 2026 г.)

§ 1. В чл. 523 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 думата „фондовете“ се заменя с „фонда“, след думите „с решение на комисията“ се поставя запетая, а след думите „Гаранционния фонд“ се добавя „или по своя инициатива“ и се поставя запетая;

б) в т. 2 думите „годишни вноски от застрахователите и/или допълнителни вноски“ се заменят с „вноски и/или на допълнителни вноски от застрахователите“, а думите „като определянето на размера на авансовите вноски се извършва въз основа на размера на годишните вноски за предходната година“ и запетаята преди тях се заличават;

в) в т. 3 думите „годишната вноски“ се заменят с „вноската по чл. 554, т. 1, съответно по чл. 563, ал. 2 или 3 за текущата година“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Изплатената авансово сума по ал. 1, т. 2 към Обезпечителния фонд се приспада от дължимата от застрахователя вноски за следващата година, като надвнесената сума от застрахователя подлежи на връщане от страна на Гаранционния фонд в срок до 31 май на годината, следваща годината, за която се отнася, освен ако с решението по ал. 1 комисията определи друг срок. Редът и начинът за приспадане на авансово изплатените вноски за Фонда за незастраховани превозни средства от последващи дължими от застрахователя вноски по чл. 555, се определят в решението по ал. 1.“

3. В ал. 3 след думата „заеми“ се добавя „по ал. 1, т. 1“, а думите „годишни вноски“ се заменят с „вноски по чл. 554, т. 1 и чл. 563, ал. 2 или 3“.

4. В ал. 4 думата „фондовете“ се заменя с „фонда“.

5. Създават се ал. 5 и 6:

„(5) Определянето на размера на авансовите вноски по ал. 1, т. 2 се извършва въз основа на размера на ефективно внесените вноски от застрахователите за предходната календарна година. Сроковете за извършване от застрахователите на авансовите вноски

по ал. 1, т. 2 се определят от комисията с решението по ал. 1, като определеният срок не може да бъде по-кратък от три месеца.

(6) Застрахователите, които не извършват дължимите авансови вноски по ал. 1, т. 2 в срок, дължат законната лихва за срока на забавата. Вземанията на Гаранционния фонд за дължимите лихви от застрахователите се определят по основание и размер с решение на управителния му съвет.“

§ 2. В чл. 524 се правят следните изменения:

1. В заглавието думата „годишните“ се заличава.

2. В текста думите „чл. 521, ал. 1 или дължими лихви“ се заменят с „чл. 521, ал. 1 и/или дължи лихви за забава“.

§ 3. В чл. 529, ал. 7, изречение първо след думата „разходи“ се добавя „или налагащи промяна в размера на вноските по чл. 554, т. 1 или по чл. 563, ал. 2 или 3“.

§ 4. В чл. 563 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 1 думата „годишни“ се заличава.

2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Застрахователят внася общата сума на дължимите вноски по ал. 3 в срок до 31 май на годината, следваща годината, за която се отнасят. Вноските по ал. 2 се заплащат при условията и по реда на чл. 555, ал. 3.“

§ 5. В чл. 565 ал. 3 се отменя.

§ 6. Създава се чл. 565а:

„Заплащане на суми вместо застраховател с отнет лиценз

Чл. 565а. (1) Гаранционният фонд, когато е краен платец по чл. 567, ал. 1, т. 1 и 2 поради отнемане лиценза на застраховател, заплаща вместо бюро по чл. 506 от Обезпечителния фонд суми, когато бюро, в съответствие с международните договори по които е страна, е задължено да плати вместо застраховател с отнет лиценз обезщетения за вреди, лихви и разноски във връзка с ликвидацията по застрахователни претенции, както и такси за обработка на обработващи национални бюра или компенсационни органи. Гаранционният фонд заплаща при условията и по реда на тази част дължимата сума в срок до 7 дни от датата на получаване на уведомлението за плащане от страна на бюро. С извършване на плащането по изречение второ, Гаранционният фонд встъпва в правата на бюро срещу съответния застраховател. След извършване на плащането от страна на Гаранционния фонд бюро му предоставя документите, с които разполага, във връзка с изплатените от него суми и при необходимост му оказва съдействие за реализиране на правата му за възстановяване на извършените плащания.

(2) Гаранционният фонд, когато е краен платец по чл. 567, ал. 1, т. 1 и 2, възстановява на бюрото по чл. 506 от Обезпечителния фонд суми, когато бюрото, в съответствие с международните договори по които е страна, е заплатило присъщите разходи по обработка на застрахователни претенции по ал. 1, за които не е изплатено обезщетение, или е извършило плащания по ал. 1 вместо застраховател, на който е отнет лиценз, в полза на лица по чл. 565, ал. 1 и застрахователят не е възстановил тази сума или бюрото не се е удовлетворило за извършеното от него плащане чрез банковата гаранция по чл. 508, ал. 2, или чрез презастрахователните договори на застрахователя или на бюрото.

(3) Гаранционният фонд заплаща от Обезпечителния фонд при условията и по реда на тази част дължимата сума по ал. 2 в срок от 15 дни от датата на предявяване на вземането на бюрото. След възстановяване на сумите бюрото предоставя на Гаранционния фонд документите, с които разполага, във връзка с изплатените от него суми и при необходимост му оказва съдействие за реализиране на правата му за възстановяване на извършените плащания.

(4) Редът по ал. 1 – 3 се прилага за всички застрахователни претенции по които бюрото, в съответствие с международните договори по които е страна, е задължено да плати вместо застраховател с отнет лиценз на обработващи национални бюра или компенсационни органи, които претенции са отправени преди или след отнемането на лиценза на застрахователя, пред същия този застраховател, бюрото по чл. 506, чуждестранно национално бюро, кореспондент, представител на застрахователя или компенсационен орган.“

§ 7. В чл. 570г се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Независимо от сключените споразумения по ал. 1, Гаранционният фонд по чл. 518 може да сключи индивидуални споразумения с други органи, изпълняващи функции, аналогични на тези по чл. 519, ал. 1, т. 4 и 5, както и с национални бюра или компенсационни органи в други държави членки за изпълнение на дейностите по чл. 519, ал. 1, т. 4 и 5. Бюрото по чл. 506 може да участва като страна в споразуменията по изречение първо.“

Заключителна разпоредба

§ 8. За предявените към датата на влизане в сила на този закон плащания вместо застраховател с отнет лиценз на обезщетения за вреди, лихви и разноски във връзка с ликвидацията по застрахователни претенции, както и такси за обработка на обработващи национални бюра или компенсационни органи, пред бюрото по чл. 506, се прилага редът

по чл. 565а. Когато бюрото по чл. 506 е заплатило претенцията се прилага досегашния ред.

ВНОСИТЕЛИ:

Данкел Парушев

Георги Бегев

Константин Проанов

Здравко Марков

Звон Речев

Мотиви към законопроект за изменение и допълнение на Кодекса за застраховането

1. Причини, които налагат приемането на законопроекта

Приемането на законопроекта се налага поради необходимостта от прецизиране и усъвършенстване на действащата уредба относно финансовата обезпеченост и управлението на фондовете, управлявани от Гаранционния фонд. Предложенията целят създаване на по-добри условия за поддържане на ликвидността и платежоспособността на фондовете, управлявани от Гаранционния фонд. Същевременно се уреждат и отношенията, свързани с изпълнението на задължения при отнемане на лиценз на застраховател и с трансграничното сътрудничество в рамките на Европейския съюз.

2. Цели на законопроекта

Предложените изменения в чл. 523 от Кодекса за застраховането целят прецизиране и усъвършенстване на действащия механизъм за покриване на недостиг на средства във фондовете, управлявани от Гаранционния фонд, както и осигуряване на по-голяма оперативна ефективност и правна яснота при прилагането му.

На първо място се предлага разширяване на възможността Комисията за финансов надзор да приема решения за покриване на недостиг на средства във фондовете и по собствена инициатива, а не само по предложение на управителния съвет на Гаранционния фонд. Изменението е необходимо с оглед гарантиране на платежоспособността на Обезпечителния фонд и осигуряване на своевременна реакция при възникване на необходимост от допълнително финансиране, включително в хипотези, при които органите на Гаранционния фонд не са предприели инициатива. Същевременно се постига синхронизиране на разпоредбата с чл. 555, ал. 4 и чл. 563, ал. 7 от Кодекса за застраховането, които вече предвиждат възможност Комисията за финансов надзор да действа по собствена инициатива.

На следващо място се предлага прецизиране на мерките за преодоляване на недостига на средства чрез ясно разграничаване между авансовите годишни вноски и допълнителните вноски на застрахователите, както и чрез изрично уреждане на базата за определяне на размера на авансовите вноски. С това се създава по-ясна и предвидима нормативна рамка за участниците на пазара и се улеснява практическото прилагане на разпоредбата.

Предлага се също така прецизиране на уредбата относно приспадането и възстановяването на авансово внесени суми, като се въвежда изрична възможност Комисията за финансов надзор да определя различен срок за възстановяване, когато това е необходимо с оглед финансовото състояние и ликвидните потребности на съответния фонд. Допълнително се предвижда редът и начинът за приспадане на авансово изплатените вноски за Фонда за незастраховани превозни средства да се определят с

решението на Комисията за финансов надзор, което осигурява необходимата гъвкавост при прилагането на механизма.

Изменението на ал. 3 има уточняващ характер и цели изрично да предвиди, че заемите, ползвани от Гаранционния фонд, могат да бъдат обезпечавани и с бъдещите вземания на фонда към застрахователите за годишни вноски, като по този начин се създава по-пълна правна сигурност относно възможните обезпечения при привличане на външно финансиране.

Предлаганата нова ал. 5 урежда изчерпателно начина за определяне и събиране на авансовите вноски, включително минимален срок за тяхното заплащане, дължимостта на законна лихва при забава и реда за определяне на вземанията на Гаранционния фонд за лихви. С разпоредбата се създава необходимата предвидимост и равнопоставеност при прилагането на режима спрямо всички задължени застрахователи.

В своята цялост предложенията не променят основните принципи на финансиране на фондовете, управлявани от Гаранционния фонд, а усъвършенстват действащата уредба чрез осигуряване на по-голяма яснота, оперативност и съгласуваност между отделните разпоредби на Кодекса за застраховането.

Предлага се от заглавието на чл. 524 да отпадне думата „годишните“, доколкото задължението за уведомяване на Комисията за финансов надзор възниква не само при неплащане на годишни вноски, но и при неизпълнение на други изискуеми задължения към фондовете по чл. 521, ал. 1 от Кодекса за застраховането, включително авансови и допълнителни вноски, когато такива са определени по реда на същия кодекс. По този начин заглавието на разпоредбата се привежда в съответствие с нейното съдържание.

Наред с това се предлагат редакционни уточнения относно препращането към разпоредбите, уреждащи дължимите лихви за забава, с оглед постигане на по-голяма яснота и прецизност на нормативния текст.

Предлага се допълнение на чл. 529, ал. 7 от Кодекса за застраховането, с което изрично се предвижда възможност за изменение на бюджета на Гаранционния фонд и в случаите, когато през текущата бюджетна година възникне необходимост от промяна в размера на вноските във фондовете, управлявани от Гаранционния фонд.

Предложението създава гаранция за адаптиране на приетия бюджет към настъпили непредвидени обстоятелства, които налагат осигуряване на допълнителен финансов ресурс за изпълнение на законово възложените функции на фондовете.

Предвидената процедура представлява алтернативен механизъм спрямо уредения в чл. 523, ал. 1, т. 3 от Кодекса за застраховането ред за увеличаване на размера на вноските във фондовете. Последният осигурява по-бърза и оперативна възможност за преодоляване на временен недостиг на средства, поради което приложението на процедурата по изменение на бюджета трябва да се разглежда като допълнителен инструмент, който не изключва възможността за използване на механизма по чл. 523 от Кодекса за застраховането в случаите, когато това е необходимо за своевременното обезпечаване на платежоспособността на фондовете.

Предложението в чл. 563, ал. 6 създава по-равномерно и предвидимо постъпване на средства в Обезпечителния фонд през цялата календарна година, което ще допринесе за поддържане на необходимата ликвидност на фонда и за своевременното изпълнение на законово възложените му функции.

Предвид обстоятелството, че Обезпечителният фонд гарантира изпълнението на задължения, които могат да възникнат по всяко време на годината, разсроченото постъпване на дължимите вноски създава по-добри предпоставки за осигуряване на неговата текуща платежоспособност в сравнение с действащия режим на еднократно годишно внасяне на средствата.

Предлага се отмяна на чл. 565, ал. 3 и създаване на нов чл. 565а от Кодекса за застраховането, с който да се уреди самостоятелно редът за заплащане и възстановяване от Обезпечителния фонд на суми във връзка със задължения на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи при отнемане на лиценз на застраховател, когато Гаранционният фонд е краен платец по чл. 567, ал. 1, т. 1 и 2.

С предложената ал. 1 се създава възможност Гаранционният фонд чрез Обезпечителния фонд да заплаща вместо Националното бюро на българските автомобилни застрахователи сумите, които бюрото е задължено да плати вместо застраховател с отнет лиценз в съответствие с международните договори, по които е страна. Уредбата обхваща обезщетенията за вреди, лихвите и разноските във връзка с ликвидацията на застрахователните претенции, както и таксите за обработка, дължими на обработващи национални бюра или компенсационни органи. По този начин се осигурява възможност плащанията да бъдат извършвани непосредствено със средства на Обезпечителния фонд, без да е необходимо Националното бюро на българските автомобилни застрахователи предварително да осигурява необходимата ликвидност със собствени средства и впоследствие да претендира тяхното възстановяване.

Предвиденият седемдневен срок за извършване на плащането от Гаранционния фонд цели своевременно осигуряване на средствата, необходими за изпълнение на задълженията на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи по международните договори, по които то е страна. С извършването на плащането Гаранционният фонд встъпва в правата на бюрото срещу съответния застраховател, като задължението на бюрото да предостави документите, с които разполага, и при необходимост да окаже съдействие създава условия за реализиране на правата на фонда за възстановяване на изплатените суми.

С ал. 2 се запазва възможността за последващо възстановяване от Обезпечителния фонд на суми, които Националното бюро на българските автомобилни застрахователи вече е заплатило. Тази хипотеза обхваща както присъщите разходи по обработка на претенции във връзка с пътнотранспортни произшествия, при които не е изплатено обезщетение, така и извършени от бюрото плащания вместо застраховател с отнет лиценз. В последния случай възстановяването се извършва, когато застрахователят не е възстановил съответната сума и бюрото не се е удовлетворило чрез банковата гаранция

или чрез презастрахователните договори на застрахователя или на бюро. По този начин се уреждат както случаите, при които необходимите средства се осигуряват предварително от Обезпечителния фонд, така и тези, при които плащането вече е извършено от Националното бюро на българските автомобилни застрахователи.

В ал. 3 се урежда срокът за възстановяване на сумите по ал. 2, като се запазва 15-дневният срок от предявяване на вземането на бюро. Предвижда се и в тези случаи след възстановяването на сумите Националното бюро на българските автомобилни застрахователи да предоставя на Гаранционния фонд документите, с които разполага, и при необходимост да му оказва съдействие за реализиране на правата му за възстановяване на извършените плащания.

С ал. 4 се уточнява приложното поле на уредбата, като се предвижда тя да се прилага независимо дали съответната застрахователна претенция е отправена преди или след отнемането на лиценз на застрахователя и независимо дали е предявена пред застрахователя, Националното бюро на българските автомобилни застрахователи, чуждестранно национално бюро, кореспондент, представител на застрахователя или компенсационен орган. По този начин прилагането на механизма се обвързва със задължението на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи по международните договори, по които е страна, да извърши съответното плащане вместо застрахователя с отнет лиценз, а не с момента или адресата на първоначалното предявяване на претенцията.

Обособяването на уредбата в самостоятелен чл. 565а позволява на едно систематично място да бъдат уредени различните хипотези на плащане и възстановяване на суми от Обезпечителния фонд във връзка със задълженията на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи при отнет лиценз на застраховател, както и последиците от извършените плащания и необходимото съдействие между бюро и Гаранционния фонд.

Предлага се в чл. 570г от Кодекса за застраховането да се създаде ал. 2, с която изрично да се предвиди възможност Гаранционният фонд, при необходимост и независимо от споразуменията по ал. 1, да сключва индивидуални споразумения с органите, изпълняващи функции, аналогични на тези по чл. 519, ал. 1, т. 4 и 5, както и с национални бюра и компенсационни органи в другите държави членки, като Националното бюро на българските автомобилни застрахователи може да участва като страна по тези споразумения.

Предложението създава необходимото правно основание за уреждане на отношенията между Гаранционния фонд и съответните обезпечителни схеми в други държави членки в случаите, когато застраховател с отнет лиценз от Република България е извършвал дейност при условията на свободата на предоставяне на услуги или свободата на установяване в други държави членки. Предвидената възможност за сключване на индивидуални споразумения ще създаде условия за по-ефективно административно сътрудничество и координация при уреждането на трансгранични

претенции и при изпълнението на задълженията, произтичащи от Кодекса за застраховането и приложимото право на Европейския съюз.

Предвидената възможност Националното бюро на българските автомобилни застрахователи да участва като страна по тези споразумения осигурява необходимата гъвкавост, когато естеството на правоотношението или международните ангажименти налагат неговото участие.

3. Финансови и други средства, необходими за прилагането на новата уредба

За прилагането на предлаганите изменения и допълнения в Кодекса за застраховането не са необходими допълнителни финансови средства от държавния бюджет. Предложенията са насочени към прецизиране и усъвършенстване на съществуващи механизми и процедури, без да създават нови функции или задължения, които да налагат осигуряването на допълнителен бюджетен ресурс.

Прилагането на новата уредба ще се осъществява в рамките на съществуващите организационни, административни и финансови ресурси на Комисията за финансов надзор, Гаранционния фонд и останалите засегнати институции. Не се предвижда необходимост от създаване на нови административни структури, увеличаване на числеността на персонала или извършване на допълнителни капиталови разходи.

4. Очаквани резултати

С предлаганите изменения се очаква повишаване на ефективността при управлението на фондовете, управлявани от Гаранционния фонд. Ще се създадат подобри условия за своевременно преодоляване на недостиг на средства и за поддържане на необходимата ликвидност и платежоспособност на фондовете. Очаква се също подобряване на координацията между засегнатите институции и повишаване на надеждността на механизмите за защита на увредените лица и изпълнение на задълженията в системата на задължителното автомобилно застраховане.

5. Съответствие с правото на Европейския съюз

Законопроектът не противоречи на правото на Европейския съюз и не налага въвеждането на актове на Европейския съюз или провеждането на процедура по нотификация.

ВНОСИТЕЛИ:

Даниел ПАРУШЕВ
Герон БЕРСЕВ
Константин ПРОДАНОВ
Здравко МАРКОВ
Георги ПЕТРОВ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПЕТДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

**ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ПРОЕКТА НА ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА КОДЕКСА ЗА ЗАСТРАХОВАНЕТО**

I. Част първа

Елементи на оценката	Аргументация
Основания на законодателната инициатива	Законопроектът се предлага във връзка с необходимостта от допълнително прецизиране и усъвършенстване на действащата нормативна уредба, регламентираща механизмите за покриване на недостиг на средства във фондовете, управлявани от Гаранционния фонд. С предложенията се цели повишаване на оперативната ефективност, както и осигуряване на по-голяма правна яснота и предвидимост на съответните процедури. Предвидените изменения не засягат основните принципи и модел на финансиране на фондовете, управлявани от Гаранционния фонд, а са насочени към усъвършенстване на действащата уредба чрез създаване на по-ясни и ефективни правила за нейното прилагане. Подробните фактически и правни основания за законодателната промяна са изложени в мотивите към законопроекта.
Заинтересовани групи	Предлаганите изменения засягат пряко дейността на Гаранционния фонд, който управлява съответните фондове и ще прилага предвидените механизми за преодоляване на недостиг на средства, както и на Комисията за финансов надзор, чиито правомощия се прецизират и разширяват с оглед осигуряване на по-ефективен надзор и своевременно предприемане на мерки за гарантиране на платежоспособността на фондовете, управлявани от Гаранционния фонд. Съществено засегната страна са и застрахователите, които извършват задължително застраховане „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и правят вноски във фондовете, управлявани от Гаранционния фонд. За тях измененията създават по-ясни и предвидими правила относно определянето, събирането, приспадането и възстановяването на дължимите вноски.

	Заинтересована група е и Националното бюро на българските автомобилни застрахователи, доколкото част от предложенията уреждат реда за плащане и възстановяване на суми, свързани с неговите задължения при отнемане на лиценз на застраховател, както и възможностите за сътрудничество с Гаранционния фонд при уреждането на трансгранични претенции. Косвено предложените изменения и допълнения засягат увредените лица и ползвателите на застрахователни услуги, за които се създават допълнителни гаранции за финансовата стабилност на фондовете и за своевременното изпълнение на законово предвидените плащания и обезщетения. Заинтересовани са също така органите и институциите в други държави членки на Европейския съюз, изпълняващи функции, аналогични на тези на гаранционните фондове, националните бюро и компенсационните органи, предвид предлаганото разширяване на възможностите за административно сътрудничество и сключване на споразумения при уреждането на трансгранични претенции.
Анализ на разходи и ползи	Ползи: Повишава се правната яснота и съгласуваност на уредбата чрез прецизиране на начина за финансиране и управление на фондовете, управлявани от Гаранционния фонд. Осигурява се по-бърза и ефективна реакция при недостиг на средства чрез възможността Комисията за финансов надзор да действа и по собствена инициатива. Подобрява се предвидимостта за застрахователите относно размера, събирането, приспадането и възстановяването на вноските. Укрепва се ликвидността и платежоспособността на фондовете и се създават по-добри условия за изпълнение на задълженията към увредени лица. Подобрява се механизмът за уреждане на задълженията при отнемане на лиценз на застраховател и се улеснява трансграничното сътрудничество в рамките на ЕС. Разходи: Не се предвиждат преки допълнителни разходи за държавния бюджет.

	Възможно е възникване на ограничени административни разходи за Комисията за финансов надзор, Гаранционния фонд и застрахователите, свързани с прилагането на новите процедури. При активиране на механизмите за покриване на недостиг на средства може да възникне необходимост от допълнителни или авансови вноски от страна на застрахователите, но това не представлява ново задължение, а усъвършенстване на съществуващия режим. Очакваните ползи от по-високата правна сигурност, оперативна ефективност и финансова устойчивост на фондовете значително надвишават ограничените административни разходи по прилагането на предложените изменения и допълнения в Кодекса за застраховането.
Административна тежест и структурни промени	Приемането на този закон няма да доведе до допълнителна административна тежест и за въвеждането му не се налагат структурни промени. Приемането на закона не налага административни промени, като закриване, сливане или създаване на нови административни структури.
Въздействие върху нормативната база	Не се предвиждат промени в други нормативни актове.
Равно третиране от държавата и балансирано демографско развитие	Предложените изменения и допълнения са напълно съобразени с принципа на равенство съгласно българското законодателство.

ВНОСИТЕЛИ:

Даниел Парушев,
 Гергьн Белизов
 Константин Прядков
 Здравко Марков
 Явор Петков